

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 69. Hieronymus Rusticuccius Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

Sæc. XVII.
A. C. 1603.

§. LXIX.

*Hieronymus Rusticuccius Cardinalis
mortuus.*

*Ciacon. in
vita Pii V.
p. 108.*

*Purpura
dotta l. 5.
Petramell.
in elog.*

*Tursellin. in neficio ingenuus, docilis, modestus
hist. Lauret.*

Purpuram adeptus suis meritis tantam Sæc. XVII.
sibi apud Pontificem gratiam, & apud A.C. 1603.
omnes auctoritatem atque existimatio-
nem conciliabat, ut Pius Papa illum
omnium arcanorum participem redde-
ret, ac penes ipsum integrum negotio-
rum administrationem, ditionisque Ec-
clesiasticæ regimen esse juberet. De-
functo autem Pio V. eandem vitæ ra-
tionem, quam faventis fortunæ tem-
pore tenuerat, etiam sub Gregorio XIII.
Successore cum æquali innocentissimæ
vitæ tenore conservabat, nullius op-
pressi defensionem, nullius amici aut
clientis patrocinium in se suscipere re-
cufans. Gregorio demum e vivis sub-
lato Sixtus V. ejus Successor Hierony-
mum perspecta ejus accerrima ingenii
acie, ac vitæ candore sibi a secretis
esse voluit, eumque Romanæ Urbis Vi-
carium constituit, quam etiam digni-
tatem sub quinque Pontificibus summa
cum laude exercuit. Interim vero di-
vini cultus promovendi studio accensus
Ecclesiam S. Sufannæ, cuius titulum
annos septem supra viginti tenuit, exi-
miis picturis, pretiosis marmoribus,
variaque suppellectile sacra tam copiose
exornabat, ut potius recens ædificata,
quam restaurata videretur: præterea
octennio, priusquam decederet, nobi-
lissimum sibi monumentum ibidem con-
strui

Sæc. XVII. strui curabat; qui etiam Romæ die
A. C. 1603. cima quarta Junii Vir æterna memori
dignissimus mortalitatem exuit.

§. LXX.

Sylvii Antoniani Cardinalis extre

*Ciavon. in
vit. Clem.
VIII. t. 4.
Maracc.
Purp.
Marian.
Attichy Hist.
Card. Jan.
Nic. Pynac. I.* **H**unc pari fato sequebatur Sylvius Antonianus communis bono Romæ anno reparatæ salutis millesimo quingentesimo quadragesimo die ultima Decembris felici omni natus; ejusque Mater in somnio audire sibi video tur, se puerum paritum, qui partibus solatio, Ecclesiæ ornamento, omnibusque virtutum exemplo futurus esset: ne inane erat hoc vaticinium; a teneri enim annis pietatis studio addictissimum nondum expleto decimo ætatis suæ annis in humanioribus non solum disciplina sed præcipue literis græcis, arte poetica & Musica tantum profecit, ut carminibus suis ex tempore recitatis, aliquando ingenii momentis sibi Cardinalium, aliisque Principum favorem conciliare, unde a Pio IV. cuius adhuc Cardinalia laudes extemporaneo carmine ad hymnam olim canebat, Romanum acerbitate inter Palatii Pontificii familiares cooperatur, postea Carolo Borromæo Cardinali Magister, & latinarum epistolarum a secretis tribuitur, quocum etiam, dum

Medio-